

1899-10-05

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

I brevet er der skrevet "1899 Efterår".

Datoen ses af poststempellet.

Generel kommentar:

Johanne/Junge var 1899-jan. 1900

ansat ved Hotel Phønix, København.

Det vides ikke, hvem lille Bens og

Bjørn var.

Forpagter Mogensen og hans hustru,

Augusta, overtog forpagtningen af

Gelskov 1898. Replikken om ham og

Christine er formodentlig humoristisk

ment.

Gamle Jean/Signe Jensen flyttede

efter at have været ansat som

hushæder på Erikshaab til

Christiansdal Kloster ved Næstved.

Afsendersted:

Erikshaab

Afsenderinfo (lakstempel, adresse

m.m.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Modtagersted:

København, Hotel Phønix

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens

forside

Omtalte personer:

Jean Jensen

Christine Mackie

Christian Mogensen

- Møller, Frøken, København

Laura Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0407

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Astrid skal være stuepige den kommende vinter.
Hun har haft besøg af to piger. De kæntrede med båden i åen, og den ene af pigerne kunne ikke svømme, men det gik godt.
Forpagter Mogensen er en Don Juan.
Gamle Jean/Signe Jensen skal flytte.

TRANSSKRIFTION

[Skrevet på kuvertens forside:]

Frk Joh. Warberg

Hotel Phønix

Kjøbenhavn

K

[På kuvertens bagside poststempler]

[I brevet:]

Erikshåb **Efterår** 1899.

“hvor flyver Svanerne hen - - -

Kære lille Junge! Til Lykke fra Forleden Dag – og meget godt ønsker jeg Dig. – Her går den drivende, nu Mor er kommen, vi er sat i Gang på alle Ender og Kanter med Syning og andet, og jeg skal være Stuepige i Vinter med 40 Kr!

Det er ganske glimrende for Resten. – Man bliver jo i Længden ked af det andet, men festet har vi rigtignok kan Du tro – i vor Ensomhedstid; den var ikke fri for at være frivol og let. –

Vor allersidste Bedrift indtraf i de sidste Dage, før de kom; 2 fremmede unge Piger – Chr. J. og Frk. Møller var hernede at besøge en Eftermd; jeg inviterer jo straks ud i Båden, og vi tre sejler; Gud hjælpe mig, om jeg ikke vælter dem lige under Bjælken! Christine og Frk M (Fru Hammers Søster) kom ud på Hovedet, jeg på Benene; bunde kunde ingen og svømme kun Chr og jeg. hun svømmede jo i Land; da jeg nåede ind, huskede jeg pludselig at Frk M ikke svømmede, vendte om og traf i Midten af Aaen Chr med Damen under Armen; jeg hjalp at bjerge; halvkvalt var Chr. af Grin, den anden af Skræk og Åvand. – vi kom op og det sædvanlige fulgte med Given tørt på. – Ingen Skandalehistorie; vi kan prale af en moralsk Egn; dog går det snildt med Mornine og Hr. Forp. Mogensen; Du véd jo Måden. Jeg tier og ler. Men lille Bens siger Gang efter Gang alvorligt til mig "Jep Du, Forpagter Mogensen er en rigtig Don Juan!" (!)

Han er en stor Hvalp ligesom Bjørn, véd Du.

Nej, at skrive om er her ingenting, opdager jeg.

Man er i en Tørkeperiode.

Dis Søster i Herren

Dis

Hils Ungerne

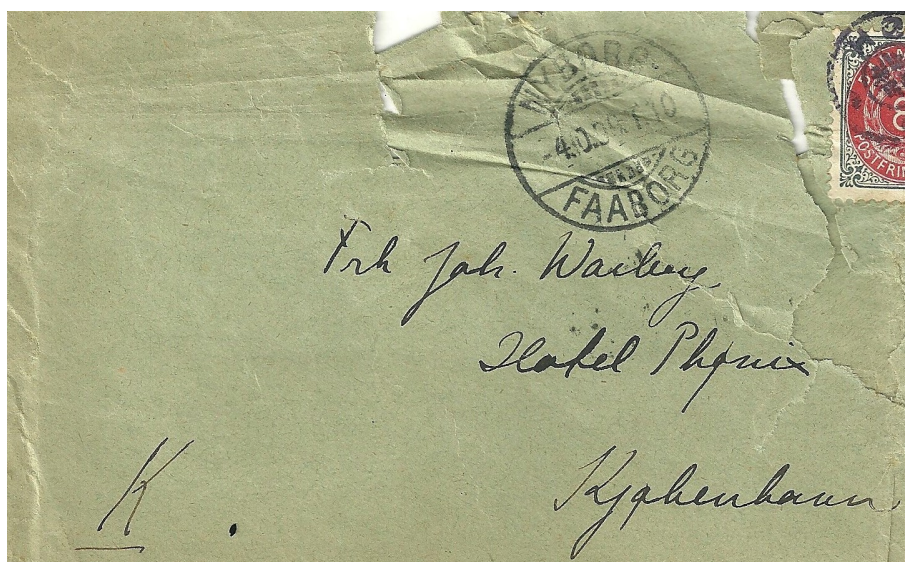
(Og et Brev fra Dig Junge – ahe!!!)

p.s. Gamle Jean går og syer på Udstyr, hun skal jo nu til at sætte Bo.

Eller har Du måske ikke hørt den sidste Begivenhed?

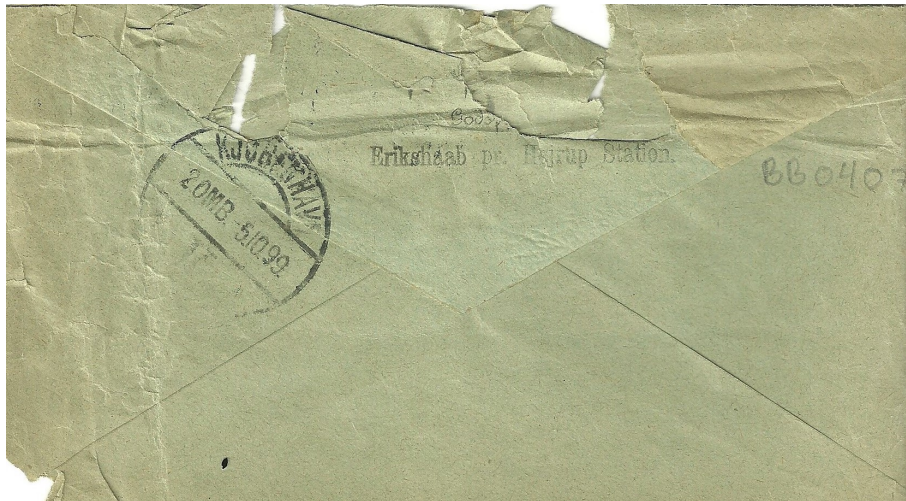
Jo naturligvis har Du det.

Kongeligt!!

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Erikshat Efterår 1899.
"hva flyver Svanerne hen - - -"

Heere lille fuge! Til Dykke
fra Føleden dag - og meget godt
pusker jeg dig. - Der går den
drivende, nu har vi kommet,
vi er sat i Gang på alle End-
er og Kanter med Syning
og andet, og jeg skal være
Skiepipe i Tinken med 80 Ki!
Det er ganske glimrende
for Reelen. - han bliver
i Længden ked af det andet,
men festet har vi righjnak
kan stå her i vor Ensom-
hedskiel; den var ikke fri for

at være frival og let. —
Vor allersidste Bedrift ind-
traf i de sidste Dage, og de
kom; I fremmede stups Pige
— Cbr. J. og Fik hvelen var her-
mede at besøge en Eefbernd;
jeg insisterer og skæks ind i
Båden, og vi bte sejler; Fik
hjælpe mig, og jeg ikke vilde
dem lige under Bjælken!
Christine og Fik h (Fru Stam-
mens Søster) kom ind på Skovet
og på Benene; tinnere künde
ingen og søgme kien lte og
han søgmede i i Land;
da jeg nåede ind, turkede jeg
pludsel; at Fik h ikke søgmede
vendte om og traf i midten
af Ben lte med Samen under
Armen; jeg hjalp at bryge;
halakvalt var lte af Frien,
den anden af Skak og Amand.
— vi kom op, og det sesuandig
fulgte med Fisen lte på. —
Fingen Skandalehistorier; vi
kan prale af en moralsk Digt
dog giv det snildt med Hermin
og Mr. Farp. Højensen; det med
i hoden. Jeg tier og lte.
Men lte Bens siger Farp eller
Farp alvordigt til mig. „Sige
du, Farpaper Højensen en en

BB0407

rigtig som Jesus!" (!)

Det er en stor Skulptur
lignende Pyren, ved den.

Det, at skrive om en
ingebing, opdager jeg.

han er i en Tjkeperiode.

Min Spøske i Terren

Dis

Dis's Anger

(Vet Deres fra Dig fange - ake!!)

p. s. Famle Jean
går og syer på Udbyen,
hvis skal jeg nu hil at
sætte det.

Alle har du måske
ikke hørt den sidste
Prejvedhed?

Jeg naturligvis har du
det.

Kongeligt!!